

ΟΙ ΛΟΦΟΙ

Αὐτοί οι λόφοι

με πηγαίνουν πέρα απο τον εαυτό - μου
και απο μύθο σε μύθο ταξίδια παλινδρόμησης
Ίσως κάποτε να μιλάμε για την εποχή - μας ομόχρονα
με τις αλλαγες - της

Ίσως να διηγιόμαστε την στιγμή πού θα φεύγει η ψυχή - μας
Στο μεταξύ

Ασήκωτο θαρρώ να σταθώ εντός - μου εαυτός
ένα γίνεσθαι εμποδίζει την ταυτότητα.

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑ

Θα μπορούσα να κοροϊδέψω τον εαυτό - μου
και να χρησιμοποιήσω τη μετριοφροσύνη όπλο της εξυπνάδας
Θα μπορούσα να μιλήσω για το συντριμμένο κεφάλι του έργάτη
για τον πόνο των ανθρώπων

και πως η καρδιά - μου ανοίκει σε όλους
Θα μπορούσα να μιλήσω με τόση εύκολία σαν να ανοίγω
ένα μπουκάλι μπίρα για ηρωισμούς

και πως υποστηρίζω τους αδικημένους
Θα μπορούσα να μουρμούριζα ύπουλα λυπημένα
Θα μπορούσα να έλεγα πως μόνο το σώμα γνωρίζει και αποζητά
την αλήθεια

Θα μπορούσα να έλεγα πως το δράμα που παίζουμε
είναι παραπάνω ανιαρό

Θα μπορούσα να έλεγα δόστε - μου το μεγαλύτερο χαρτί
να γράψω τη μικρότερη λέξη

Θα μπορούσα να έλεγα πως περνώ την ζωή - μου
απο πραγματικότητα σε πραγματικότητα
που καμιά - της δεν γίνεται πιστευτή

Θα μπορούσα να έλεγα πως λογαριάζω στους απελπισμένους
σαν την κλωστή στο παντελόνι

Θα μπορούσα να έλεγα πως σέβομαι τον σιφυλιάρη που σκορπά
την αρώστια απο μήτρα σε μήτρα

Θα μπορούσα να έλεγα πως λατρεύω εκείνους που διαλέγουν
και οπλίζουν τον τύρανό - τους
όπως ο ποιητής
στις 2 νοεμβρίου του 1975.